

ШКОЛСКЕ НОВИНЕ

053/423-126
053/423-375
os097@skolers.org

Светозар Душанић – портрет,
рад Паје Јовановића

СВЕТИ

САВА

**СРЕЋНА
ШКОЛСКА
СЛАВА!**

Храм Светог Саве
Врачар, Београд

ШКОЛСКЕ НОВИНЕ

Завјет невиних

Пострадаше те невинне душе,
пострадаше од крвничке руке.
Вјечно ћемо да видамо ране
што нас прате патња, бол и муке.

Сваком од нас остао је завјет
запечаћен крвљу мученика –
да заборав не учини своје,
учитељу, учи ученика.

Божја рука сада их милује
јер страдаше, а да нису криви.
Зна ли целат шта им је кривица,
што невини своју крв су лили?!

Болни крици утихнули нису,
српска крв је свјежа још и данас...
Јасеновац опростит` вам нећу
још увијек је свјежа рана за нас.

Осамдесет, прође, година од тада,
мученички народ из крви се диже.
Страдалници, можда, бдили су над нама
те са неба њихов благослов нам стиже.

Имена ће остат` у књизи вјечности –
нећемо им дати никад` да их бришу
јер свака је жртва на срцу нам рана
памтиће је Срби док живе и дишу.

Ана Миљановић IX₁

- Јануар - значајни датуми
- Свети Сава
- Интервју - Ранко Павловић
- Св. Сава у молитвама
- Наши успјеси
- Предности и недостаци друштвених мрежа
- Слободне активности у нашој школи

ЗНАЧАЈНИ ДАТУМИ У ЈАНУАРУ

1. јануар:

404. године - последња позната гладијаторска борба у Риму;

1893. године - Јапан почиње да користи грегоријански календар;

1915. године - рођен Бранко Ћопић;

1993. године - подјела Чехословачке.

2. јануар:

1959. године - лансиран први вјештачки сателит, совјетска „Луна I“.

3. јануар:

106. године п.н.е. - рођен Цицерон;

1496. године - Леонардо да Винчи неуспјешно тестира модел авиона.

4. јануар:

1643. године - рођен Исак Њутн, енглески физичар, математичар, астроном.

6. јануар:

1322. године - у манастиру Жича крунисан српски краљ Стефан Дечански;

1412. године - рођена Јованка Орланка, француска национална хероина.

7. јануар:

1943. године - умро Никола Тесла.

8. јануар:

1297. године - Монако прогласио независност;

1642. године - умро Галилео Галилеј.

10. јануар:

1863. године - у Лондону отворена прва подземна жељезничка линија на свијету.

12. јануар:

1876. године - рођен Џек Лондон.

13. јануар:

1930. године - објављен први стрип Мики Маус.

16. јануар:

1547. године - Иван Грозни постао руски цар.

19. јануар:

1736. године - рођен Џејмс Ват.

23. јануар:

1556. године - најсмртоноснији земљотрес у историји погодио је кинеску провинцију Шенси.

26. јануар:

1965. године - хинди постаје званични језик Индије.

2006. године - пронађена најмања планета слична Земљи, ван Сунчевог система.

ПРАЗНИЧНА ХУМАНИТАРНА АКЦИЈА

Чланови Савјета ученика наше школе организовали су празничну акцију прикупљања слаткиша под називом "Сви треба да знају шта другарство значи". Овој акцији одазвао се велики број наших ученика па су, захваљујући доброты наших другара и њихових родитеља, сви наши ђаци осјетили радост празника. Акцију су, као и укупан рад Савјета ученика, помогле и усмјериле Бојана Цоцић (школски педагог) и Милијана Савановић (школски психолог).

СВЕТИ САВА, ПРВИ АРХИЕПИСКОП И ПРОСВЕТИТЕЉ СРПСКИ

Савиндан - 14. јануара по старом, а 27. јануара по новом календару, Православна Црква слави Светог Саву, првог архиепископа и просветитеља српског.

Растко Немањић, најмлађи син великог српског жупана Стефана Немање и Ане, рођен је око 1174. године. Заједно са старијом браћом, Стефаном и Вуканом, на двору у Расу, добио је изванредно образовање. Од ране младости показивао је љубав према књизи. На његов духовни развој највише су утицала житија јужнословенских пустињака, светог Јована Рилског, Јована Осоговског, Гаврила Лесновског и Прохора Пчињског. Ипак, сматра се да се мали Растко највише одушевљавао житијем светог и равноапостолног Кирила, просветитеља Словена, које је често читано на Немањином двору.

Већ у петнаестој години отац му даде на управљање Хумску област, између Неретве и Дубровника. Као владар био је кротак, благ и љубазан према свима. Помагао је сиротињи, као ретко ко други. Посебно је поштовао монахе.

Међутим, тежећи савршенијем животу, млади Растко је напустио родитељски дом и отишао у Свету Гору. У осамнаестој години живота примио је монашки чин и добио име Сава. Стефан Немања, који је монаху Сави слао богату материјалну помоћ за светогорске манастире, замонашио се, пошто је предао престо сину Стефану. Као монах Симеон, придружио се најмлађем сину у манастиру

Ватопеду, чији су велики добротвори убрзо постали.

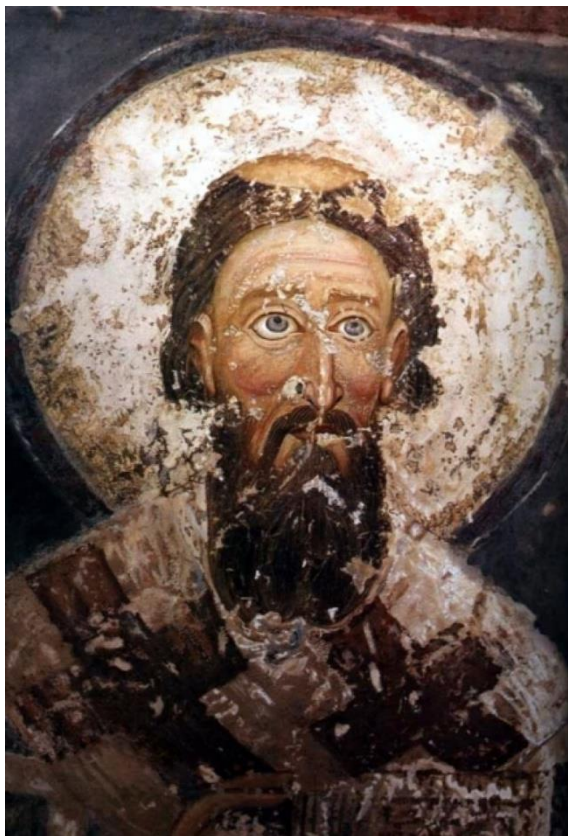
Они, затим, обновише напуштени и опустошени манастир Хиландар, који је византијски цар Алексије III предао Србима у власништво. Хиландар је све до XVIII века био највећа српска школа и расадник наше духовности, просвете и културе.

После четрнаест година, тачније 1207. године, са моштима Светог Симеона Мироточивога, Сава - сада у чину архимандрита - враћа се у Србију и у манастиру Студеници, очевој задужбини, мири око власти завађену браћу Стефана и Вукана. Потом ради на црквеном и културном просвећивању српског народа; говори им о хришћанском моралу, љубави и милосрђу; ради на организацији Цркве (оснива епархије). У својој личности је објединио просветитеља, духовника, државника и учитеља.

На празник Успења Пресвете Богородице, 15. августа 1219. године, у Никеји патријарх Манојло Сарантен, уз сагласност цара Теодора I Ласкариса хротонише Саву за првог српског архиепископа. Од тада је Српска Православна Црква аутокефална, са благословом да српски архиепископи могу да примају посвећење од сабора својих епископа. Исте године, на сабору у

манастиру Жичи који је постао седиште самосталне Српске Цркве, Сава од својих најбољих ученика изабра и посвети неколико епископа и разасла их у епархије широм отачаства. У Србији подиже многе цркве, манастире и школе.

Године 1234. Свети Сава креће на своје друго путовање у Свету Земљу. Пре поласка, на престо Српске Архиепископије поставља свог оданог ученика Арсенија Сремца, човека духовног и христоликог живота. Ово је био мудар и промишљен потез, пошто је знао да од личности наследника умногоме зависи даља судбина Српске Цркве и државе.

Приликом повратка са поклоничког путовања, упокојио се у Бугарској, у Трнову, на Богојављење 14. јануара 1235.

године. Краљ Владислав је, 1237. године, уз највише црквено-државне почести пренео мошти светитеља Саве у манастир Милешеву.

Присуство његових светих моштију имало је за сваког Србина изузетан духовни, али и политички значај, а нарочито у време турског ропства. Ни једна личност код Срба није толико уткана у свест и биће народа као личност Светога Саве. Пример за то су устаници у Банату са краја XVI века, на челу са вршачким владиком Теодором. На устаничком барјаку била је извезена икона Светог Саве. Срби су устали против тираније турских власти, али је убрзо уследила одмазда. Године 1594. на Врачару у Београду, Синан паша је на ломачи спалио Савине свете мошти. Предање каже да су дим и пепео са те ломаче развејали огањ благодати Христове у све српске земље и у све српске душе. Због тога му Срби, не само у српским земљама, него и широм света, подигоше многе свете храмове. Управо на месту на коме су спаљене његове свете мошти, Срби са свих светских меридијана подигли су највећи, величанствени - Спомен-храм Светог Саве.

(Извор: Званична интернет страница СПЦ)

ИНТЕРВЈУ - РАНКО ПАВЛОВИЋ

Као једна мала основна школа са подручја општине Теслић имамо част да сте били ђак управо наше школе.

1 Како са данашњег аспекта гледате на период свог школовања?

Први разред основне школе завршио сам у Горњим Вијачанима, у прњаворској општини, па сам уз и низ велико брдо морао свакодневно да пјешачим најмање 12 километара у оба правца. Затим је отворена школа у мом селу, у Шњеготини Горњој, гдје сам завршио други, трећи и четврти разред. И тада сам пјешачио десетак километара, али није било толике узбрдице. Тада школе нису биле централизоване, а данас је школа у Шњеготини Горњој подручно одјељење централне школе у Прибинићу, па би се на основу тога могло рећи да сам похађао школу у којој сте ви сада ученици. Више разреде завршио сам у Теслићу и тај период мог зрелог дјетињства за мене као писца веома је важан. Моје село од Теслића је удаљено око 35 километара и током школовања много пута сам тај пут препјешачио да бих дошао на распуст и вратио се у Теслић, јер у то вријеме није било аутобуса нити било каквог другог саобраћаја. Проласци кроз Прибинић остали су ми у трајном сјећању,

нарочито по топлим хљебовима у пекари неког, ако се не варам, Вуковића. Како су ми само зими гријали руке и желудац док сам се успињао према Клупама!

2. Који предмет у школи Вам је био посебно драг и због чега, а који предмет сте мање вољели?

Није тешко претпоставити да су ми некако у рукама најчешће биле читанке и да из библиотеке нисам позајмљивао само књиге из обавезне школске лектире. Нарочито сам волио да се дружим са враголанима Томом Сојером и Хаклберијем Финном. Марк Твен био је мој омиљен писац. А што се тиче другог дијела питања, мислим да су ми оне хемијске формуле задавале највише главобоље.

3. Да ли Вам понекад недостаје Ваше ђачко доба?

Ја сам своје ђачко доба, нарочито оне године проведене у Теслићу, сачувао у својим књигама тако да ми је стално при руци. То се посебно односи на збирке прича „Чистач обуће“ и „Кула Кулина бана“, објављене у тада најелитнијим едицијама на југословенским просторима – „Ластавици“ и „Вјеверици“. Сада је то моје укоричено ђачко доба на полицама библиотека, у читанкама и лектирним књигама. Наравно, слике и догађаји из дјетињства распростиру се и по другим мојим књигама намијењеним млађим читаоцима. Волим рећи да писца не би било кад би му неко, што је срећом немогуће, одузео дјетињство и завичај.

4. Како и кад сте открили свој таленат и почели да пишете? Можете ли нам рећи нешто више о својим почецима?

Мислим да сам своју прву „пјесму“ смислио, не могу рећи и написао, кад сам био ученик другог разреда. Идући блатњавим путем према школи, по блузгавици изазваној првим снијегом, сјећао сам се пословице коју су старији често понављали: „Не пада снијег да покрије бријег, него да свака звијер покаже своје трагове“. Осјећао сам да се у овој реченици крије нека мудрост, али никако нисам мога да прихватим да у њеном првом дијелу имамо риму (Не пада **снијег** да покрије **бријег**), а у другом она недостаје. Зато ми је однекуд, можда из пахулица и тмурног облака, стигао логичан други дио реченице, па сам га у себи понављао: „... већ пада **зато** да сакрије **блато**“. Наравно да то није била пјесма, а мени се свиђала јер у том случају не бих гацао по блузгавици. У школске свеске сам од трећег разреда писао стихове по угледу на пјесме Војислава Илића, Јована Јовановића Змаја и других пјесника из читанки, а у петом разреду сам писмене задатке почео да пишем у стиху, што се баш није увијек свиђало мојој наставници, а онда и да пјесмуљке објављујем у ђачким листовима.

5. У чему проналазите инспирацију за своја дјела?

У свему што видим око себе и што осјећам. Понекад мислим да ја не пишем пјесме и приче, него да су оне настале кад је стваран свијет, па су негдје у космосу зујале тражећи ко ће их записати, све док нису стигле до мене.

6. Да ли сте имали неке узоре на почетку свога рада?

Наравно. Уз већ спомињаног Марка Твена, у прози су ми били узори Хенрих Сјенкјевич (чији роман „Кроз пустињу и прашуму“ сам читао и дан и ноћ, не једући и не спавајући, док нисам дошао до посљедње странице), затим Роберт Луис Стивнсон, па Алекса Микић и други, а у поезији Бранко Ћопић, Десанка Максимовић и готово сви српски романтичари и реалисти. Рано сам заволио Јесењина, а млади Душко Трифуновић, са својом првом књигом „Златни куршум“ постао ми је врло значајан оријентир.

7. Објавили сте на десетине збирки пјесама, приповједака, романе, многа дјела за дјецу и одрасле, текстове за дјечје позориште и радио-игре за дјецу. Које је Ваше најдраже дјело/дјела?

На то питање не бих знао да одговорим. Књига прича за дјецу „Чистач обуће“, у којој сам описао своје теслићко дјетињство некако ми је посебно драга, јер су у њој окупљени моји школски другари. Збирка краћих проза за одрасле „Приче из Вакуфа“, моја прва приповиједна књига за одрасле, која описује свијет Теслића виђен очима зачуђеног дјечака, наишла је на велике похвале читалаца и књижевне критике, па ми је и због тога прирасла срцу.

8. Добитник сте бројних књижевних награда. Која је за вас посебна?

Ни на ово питање не могу дати поуздан одговор. Ако бих покушао неку да издвојим, онда би то сигурно биле оне бајковитих имена: „Принц дјечијег

царства“ и „Мали принц“. Можда бих ту још додао награде које носе имена Лазе Костића, Петра Кочића и Скендера Куленовића. Ту су и четири значајна признања за животно дјело... Заиста не могу једну да издвојим.

9. Свједоци смо да сте граду Теслићу поклонили хиљаде књига, слика, признања и личних предмета. Шта Вас је навело на такав племенити чин којим сте обогатили наш и свој град многим дјелима немјерљиве вриједности?

Од раног дјетињства скупљао сам књиге. Оне су заузеле двије собе у мом стану. Већину сам их прочитао, неке позајмљивао пријатеља, али већ дуго су чамиле усамљене. Било ми их је жао, па сам пожелио да их још неко листа, чита, милује њихове корице, Град мог дјетињства учинио ми се најпогоднијим мјестом за њихов даљи живот. Доста књига поклатио сам и библиотеци у Челинцу, ускоро треба да стигну из Београда гдје ће одвести више од хиљаду мојих књига и уредити легат... Треба учинити све што се може да књиге наставе свој живот.

10. Учествујете у акцији писања чланка о Дизниленду. Можете ли нам рећи нешто више о томе?

Дизниленд је сан многе мале и велике дјеце. За мене је нешто друго представљало велику радост. Био сам номинован за најпрестижнију свјетску награду за књижевност за дјецу која носи име ауторике „Пипи Дуга Чарапа“ и других значајних књига – Астрид Линдгран. Сама номинација за мене је велика награда.

11. Живимо у 21. вијеку, времену развијене технологије. Шта се промијенило данас у односу на вријеме Вашег одрастања?

Данас дјеца имају видео-игрице, мобилне телефоне, таблете, рачунаре, затим електричне ромобиле и ко зна шта још све. Ипак су дјеца моје генерације била богатија, јер смо сами себи правили играчке, смишљали игре, јурцали врбацама, ишли да беремо прво прољећно цвијеће, у „чопорима“ (никад усамљени) играли се по двориштима, између кућа, на обали ријеке, у луговима око града. У игри често опонашали јунаке књига које смо читали... Волио бих да, не занемарујући благодети савременог времена, данашња дјеца прихвате понешто од тога, посебо да живе са природом, да се с њом сроде, да из ње црпе снагу која ће их водити кроз цијели живот.

12. Мислите ли да су дјеца данас посвећена књигама / читању, учењу и раду као што су биле Ваше генерације?

Дјеца данас можда уче и више него што смо ми, на располагању су им богате базе података. Само, ту се крије једна велика замка. Интернет треба да нам буде путоказ до књига из којих ћемо

учити, а никако једини извор стицања нових знања. Примјера ради, Википедија је одличан путоказ, али је врло непоуздана, док енциклопедије пружају ваљане податке и информације... Читања што се тиче, данашње дијете, нажалост, много мање чита од дјетета моје генерације. И оно се, као и ми што смо, угледа на своје родитеље у том погледу. Одгонетање смислености претходне реченице препуштам читаоцу.

13. Како мотивисати дјецу да више читају?

Прво, покушати подстаћи њихове родитеље да се чешће друже с књигом.

Друго, наставници свих предмета треба да им причају о књигама које управо читају. Треће, треба доводити писце у школу да се друже с ученицима. Нема бољег начина популаризације књиге од тога.

14. Шта бисте поручили нашим школарцима?

Отворите неки „фолдер“ у свом памћењу, у својој души, и похрањујте у њега слике свога дјетињства. Те слике, што године буду више одмицале, све више ће вас снажити, јер ће тако дијете у вама остати до краја живота.

Данас дјеца имају видео-игрице, мобилне телефоне, таблете, рачунаре, затим електричне ромобиле и ко зна шта још све. Ипак су дјеца моје генерације била богатија, јер смо сами себи правили играчке, смишљали игре, јурцали врбацима, ишли да беремо прво прољећно цвијеће, у „чопорима“ (никад усамљени) играли се по двориштима, између кућа, на обали ријеке, у луговима око града. У игри често опонашали јунаке књига које смо читали... Волио бих да, не занемарујући благодети савременог времена, данашња дјеца прихвате понешто од тога, посебо да живе са природом, да се с њом сроде, да из ње црпе снагу која ће их водити кроз цијели живот.

СВЕТИ САВА У ПОЈЕДИНИМ МОЛИТВАМА

Приликом канонизације Светих, тј. увођења у календар и одређивања посебног поштовања, обавезно им се саставља служба која се састоји од тропара, кондака, акатиста или других црквених пјесама. У тим молитвама на најљепши начин описан је њихов живот и дјело. Тропар Светом Сави говори о њему да је био Наставник, Првостројник и Учитељ пута који води у живот вјечни. Даље каже да је прво своје отачаство просветио и препородио га Духом Светим и као маслиново дрво га засадио у духовном рају и сва своја свеосвештана чеда. Због тога, као равног Апостолима и Светитељима, поштујући га молимо, да моли Христа Бога и да нам дарује велику милост. У кондаку се Свети Сава назива велики Просветитељ и друг Апостола кога прославља Црква народа његовог и назива га још Преподобни. Такође му се обраћамо ријечима да је он онај који има слободу пред Христом и молимо га да нас спаси од свих невоља,

да би му клицали: Радуј се, оче Саво Богомудри.

Из Акатиста сазнајемо доста тога из Савиног живота, поготово ако све сагледавамо очима духовним и вјером. Величину лика и дјела Светога Саве нећемо схватити ако много користимо разум и будемо сувише оптерећени бригама овога свијета, мада кроз молитве упућене њему, свакако ћемо проживљавати бриге свијета нашег времена које у суштини су вјечите бриге сваког човјека кроз сва прошла времена, али и будућа. У првом Икосу тј. почетку Акатиста се каже да је у младости заволио Анђелску чистоту и као кнежевић укротио своје тијело постом, бдењем и молитвама. Ево нам дивног примјера како неко ко је имао све погодности и благодети овоземаљског живота, ипак све то оставља да би укротио своје тијело. Поставимо питање - зашто је потребно укротити тијело? Тијело је станиште душе и кроз овај одговор добићемо многе одговоре. Даље се каже да је млади Растко увидио таштину овога свијета и непостојаност славе земаљске и у свему томе Господ му шаље монаха са Свете Горе Атонске, који га још више поучава о Богу и он тада све овоземаљско остави и дође у земаљску баштину Пресвете Богородице, у Свету Гору Атонску. Дубоко се укоријенивши у ријечи и дјелу Божијем, он као звијезда у земаљском отачаству своје златним поукама је утврђивао народ свој у Православној Светој Вјери, а јереси и расколе искоријењивао, не мачем и силом, већ мачем ријечи Божије. Једина жеља му је била да непрестано угађа Богу и да служи душевном спасењу ближњих својих и зато није дао сна очима својим јер се неуморно

подвизавао на добро Свете Цркве Српске и на спасење и корист повјерених му од Бога благовијерних људи. Зато га називамо заштитник земље и народа Српског и молимо да својим молитвама ка Господу избави нас и да заједно са њим у Царству Небеском пјевамо Богу Спаситељу нашем: Алилуја!

протонамјесник Драган Марковић

АКАТИСТ СВЕТОМ САВИ ПРВОМ АРХИЕПИСКОПУ СРПСКОМ

Кондак 1.

Изабрани од Цара сила, Господа Исуса Христа, и, благодаћу призвани од краљевскога рода у монаштво и архијерејство, први светитељу српске Цркве, богоносни оче Саво, допусти нам да Те хвалимо са љубављу од Бога дарованог нам пастира и учитеља: а Ти, који имаш слободу пред Господом, моли се непрестано, заједно са оцем и братом својим по телу, Симеоном Мироточивим и преподобним Симоном, за спасење рода свога, православног народа србскога, и за нас грешне, избављајући од свих зала, невоља и жалости нас, који Ти кличемо:

Радуј се, Светитељу Саво, први пастиру и учитељу српски, дивни чудотворче!

МОЛИТВА ДРУГА СВЕТОМ САВИ СРПСКОМ

Велики украсе међу Светитељима, богомудри оче Саво, молимо Ти се ми, слуге твоје, и припадајући вапијемо Ти: не остави своје деце, оче, но буди свагда с нама, као што си обећао, да Ти и ми по дужности појемо, да Те слаavimo, да прослављамо величину и силу твоју, и да Ти принесемо достојну песму

НАШИ УСПЈЕСИ

Ове школске године наши ученици су постигли добре резултате на разним такмичењима.

Чланови Црвеног крста су освојили четврто мјесто на Општинском такмичењу.

Дарио Новић је освојио друго мјесто на конкурс у „Пишем писмо Дједа Мразу“ у регији Добој.

Најтрофејнији су били чланови Спортске секције који су у фудбалу освојили друго мјесто, а наш голман Лука Остојић је проглашен за најбољег голмана на такмичењу. У рукомету четврто мјесто на Општинском такмичењу.

Стефан Јотановић је у трчању на 100 м освојио прво мјесто, а Фикрет Бешић треће мјесто у бацању кугле на Општинском такмичењу из атлетике.

Драги Дједа Мразе

Драги Деда Мразе
имам једну жељу,
да за Нову годину
донесеш пакетић
мени и мом пријатељу.

Па да скупа
уживамо ми
и гледамо како
са санкама
одлазиш ти.

Звјездано небо
и ирваси бијели,
најбољи поклон
што сте ми
донијели.

Дарио Новић, IV разред

Лука Остојић - најбољи голман у
мушкој конкуренцији

Фикрет Бешић и Стефан
Јотановић

На конкурс који је поводом "Светосавске недјеље" расписао ОО СПКД "Просвјета" Теслић, за избор најбољих ликовних и литерарних радова, ученици наше школе су остварили сјајне резултате:

- Соња Мишић - друго мјесто у категорији од I до V разреда, ликовно стваралаштво;

- Ана Миљановић - прво мјесто у категорији VI до IX разреда, литерарно стваралаштво (текст награђене пјесме се налази на првој

Предности и недостаци друштвених мрежа

Шта знамо о друштвеним мрежама?

У свијету модерне технологије и могућности које нам нуде све је више особа које користе разне технологије и апликације за свакодневне активности. Интернет је постао један од главних извора информација, рјешавања проблема, али и комуникације. Како одрасли, тако и дјеца од ране доби користе разне апликације, алате и друштвене мреже како би задовољили своје потребе за информисаношћу, сарадњом и комуникацијом са другима. Друштвене мреже представљају једну од водећих улога у комуникацији како између одраслих, тако и између дјеце. Све чешће контакт лицем у лице замјењује комуникација путем друштвених мрежа. Млади велику већину свог времена проводе дописујући се с пријатељима, размјењујући разне доживљаје и фотографије. Све чешће се може уочити да се друштвене мреже користе и у настави, наставници се служе њима како би ученицима на занимљивији начин презентовали наставни садржај.

Друштвену мрежу (социјалну мрежу) могли бисмо дефинисати као друштвену структуру састављену од [појединаца](#) (или [организација](#)) који се називају „чворови“, а који су повезани једним или више специфичних типова међузависности, као што су [вриједности](#), [визије](#), [идеје](#), заједничка интересовања, пријатељство, сродство, или односи повјерења, знања или престижа.

Друштвене мреже се могу оснивати и гасити зависно од потреба. Корисници друштвених мрежа изграђују својеврсну интернетску социјализацију. Младе особе свакодневно провјеравају информације о активностима које су везане за њихове контакте с друштвених мрежа.

Друштвене мреже су најновији облик забаве и комуникације у интернет сферама. То су бесплатни online сервиси који омогућавају разне врсте комуникације, подјелу информација, те могућност представљања себе самог. Око 100 милиона људи их данас

користи.

Неке од најпознатијих друштвених мрежа које се користе су: Facebook, YouTube, WhatsApp, Instagram, Google+, Twitter, *Snapchat*, *Pinterest*, *LinkedIn*...

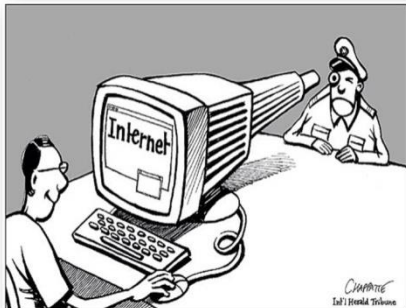
Предности и недостаци друштвених мрежа

Главне предности друштвених мрежа су:

- Развијање личних вјештина и стварање нових пријатељстава, дају осјећај припадности некој заједници;

- Упознавање различитих култура, језика, понашања;
- Бесплатне су, лако доступне и брз извор информација;
- Користимо их у настави (одвијање наставног процеса online, занимљиви наставни садржаји);
- Служе као бесплатан маркетинг неких производа и неких догађаја;
- Контакт са особама које ријетко видимо, те служе и као средство размјене фотографија, видео снимака, итд;
- Уз све то, доводе до отварања

нових радних мјеста и лакшег проналаaska информација о пословима и стварима које су нам потребне.

Недостаци друштвених мрежа:

- Губитак приватности је један од недостатака друштвених мрежа, јер ако се не пази, до наших фотографија, информација, свих догађаја могу доћи сви;

- Губитак времена и учинковитости је највећи недостатак јер се све догађа у стварном времену па тако све више људи остаје све дуже и дуже —online да ниједан догађај не прође без њих, и на тај начин губе време за све остале послове;
- Асоцијализација, губи се контакт лицем у лице са другим људима;
- Могућност преваре или крађе идентитета;
- Насиље путем интернета;
- Лажно самопоштовање;
- Лажне информације
- Стварање овисности.

Из свега наведеног може се закључити да су друштвене мреже корисне и имају велики број предности, али приликом употребе истих треба бити веома обазрив и користити их умјерено, у циљу проналаaska информација које су нам потребне или комуницирања са особама које су удаљене од нас.

Милијана Савановић, психолог

Новинари у нашој школи спровели су анкету о утицају друштвених мрежа. Узорак су били ученици виших разреда наше школе. Ђаци су рекли да је употреба друштвених мрежа корисна, а не штетна. Најчешће кориштене друштвене мреже међу нашим ђацима су: Instagram, Tik Tok и Snapchat.

СЛОБОДНЕ АКТИВНОСТИ У НАШОЈ ШКОЛИ

Ученицима ЈУ ОШ „Стеван Душанић“ Прибинић на располагању је велики број изборних ваннаставних активности. Секције су мјесто на ком ученици његују своје таленте, усавшавају различите вјештине, продубљују пријатељства и добро се забављају. Неке од секција прилагођене су млађима, док старији основци имају осмишљене секције и радионице које задовољавају њихова интересовања.

У даљем тексту представљамо секције наше школе, њихове водитеље као и термине одржавања.

Централна школа

Историјска секција - Миливојка Душанић - понедељак 7. час

Географска секција - Сузана Марин - понедељак 7. час

Математичка секција - Слободан Шућур - понедељак 7. час

Информатичка секција - Миљан Јотановић - понедељак 7. час

Новинарска секција- Жана Јотановић, Гордана Остојић, Далиборка Илинчић- уторак 7. час

Хор - Гибор Лечеи - уторак 7. час

Спортска секција - Дарко Водник - уторак, четвртак и петак 7. час

Секција енглеског језика - Оља Бубућ - сриједа 7. час

Секција енглеског језика - Гордана Марковић - сриједа 6. час

Црвени крст - Свјетлана Мишић - сриједа 7. час

Еколошка секција - Оливера Јотановић - сриједа 5. час

Рецитаторска секција - Биљана Видовић - четвртак 7. час

Секција православне вјеронауке - Драган Марковић - четвртак 7. час

Шаховска секција - Данко Јотановић - четвртак 6. час

Драмска секција - Радојка Петковић - четвртак 7. час

Секција њемачког језика - Рајна Јовић - петак 7. час

Ликовна секција - Срећко Лале - петак 6. и 7. час

ПО Лукавац

Ритмичка секција - Југослав Томић - понедељак 5. час

Драмско-рецитаторска секција - Мирољуб Летић - понедељак 5. час

ПО Доњи Булетић

Математичка секција - Милијана Марјановић - понедељак 5. час

Ликовна секција - Славица Богданић - уторак 5. час

Драмско-рецитаторска секција - Драгана Радуловић - четвртак 5. час

Еколошка секција - Љубомир Цоцић - петак 5. час

ПО Горњи Булетић

Драмска секција - Дијана Чанић- понедељак 4. час

Ритмичка секција - Гордана Пешта - сриједа 5. час

Рецитаторска секција - Драгана Деспић - четвртак 5. час

ПО Шњеготина

Секција енглеског језика - Предраг Летић - понедељак 7. час

Биолошка секција - Бранка Маличевић - уторак претчас

Рецитаторска секција - Горан Летић - сриједа 5. час

Математичка секција - Наташа Савковић - четвртак 7. час

Историјско-географска секција - Дане Летић - четвртак 7. час

Креативна секција - Слободанка Летић - петак 6. час

ПО Липље

Рецитаторска секција - Славица Ђорев - петак 6. час